

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu 28

Judecătoria Chișinău (sediul Centru) vă remite sesizarea privind excepția de neconstituționalitate cu încheierea din 22 martie 2023 pe dosarul nr. 2rh-18/2022 în cauza civilă intentată la cererea de revizuire depusă de Cebotari Vera împotriva lui Isac Oleg și Cebotari Maxim privind revizuirea Hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău nr. 2-1809/14 din data de 29 octombrie 2014, în vederea verificării constituționalității prevederilor art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din Codul de Procedură Civilă.

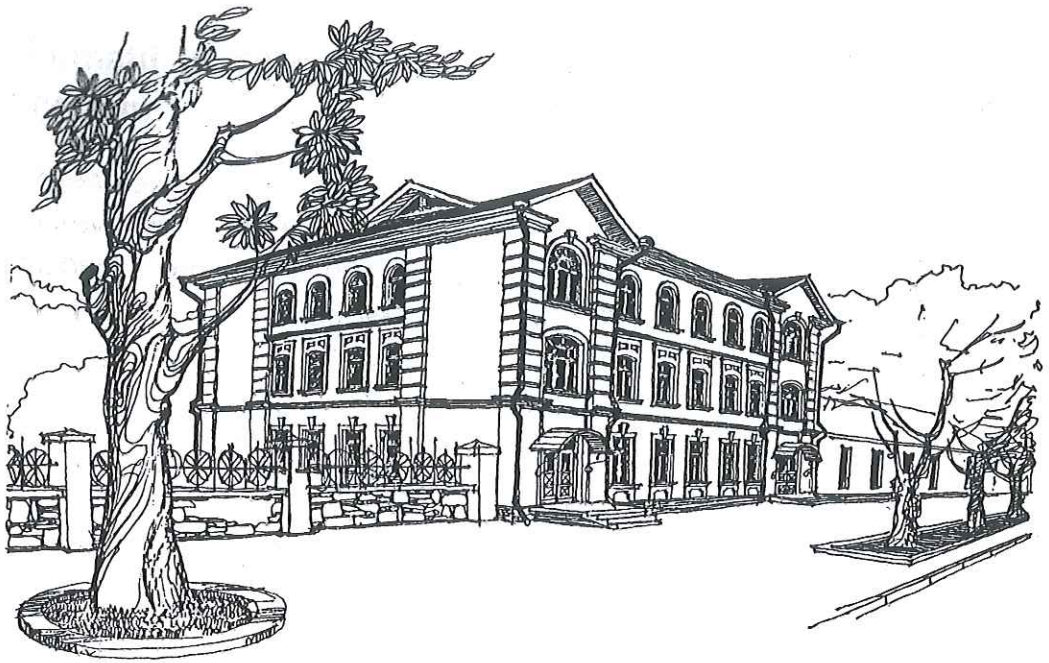
Anexe: Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate - 12 fișe

Încheierea din 22 martie 2023 - 1 fișă.

Judecător

09:30
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 1329
"16" "05" 2023
Holban Vladislav

scu

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹**A.1. Persoană fizică****1. Cebotari****2. Vera****4. Telefon, e-mail -----****5. Reprezentant -----** *Avocatul Alexandru**Cebanas*
6. sediul *, mun. Chisinau, sediul*

¹ Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

Subsemnata – Cebotari Vera, sunt o persoană fără auz, care solicită revizuirea Hotărârii irevocabile ale Judecătoria Botanica mun. Chișinău (în prezent – Judecătoria Chișinău, sediul central) din 29 octombrie 2014.

Cererea de revizuire îmi întemeiez pe prevederile art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din Codul de Procedură Civilă, invocând faptul că principalele probe, pe care Judecătoria Botanica mun. Chișinău și-a întemeiat Hotărârea din 29.10.2014 și anume - procura nr. 1668 din 21 martie 2012 și contractul de ipotecă nr. 6792 din 10 aprilie 2012 – au fost declarate nule prin Decizia Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău din 17.06.2021, devenită irevocabilă la data de 08.12.2021.

Consider că există o incertitudine privind constituționalitatea temeiului de revizuire, stipulat în art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din CPC, *în măsură în care acesta se limitează doar la o sentință penală irevocabilă și nu se referă la existența unei hotărâri sau decizii (civile sau administrative) irevocabile a instanței judecătorești, care are importanță pentru soluționarea justă a cauzei.*

Consider, că o asemenea limitare contravine mai multor prevederi din Constituție, și anume: art. 20 „Accesul liber la justiție”, art. 119 „Folosirea căilor de atac”, art. 120 „Caracterul obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive”, coroborate cu art. 54 „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”. În acest sens, subliniez că existența unei hotărâri judecătorești irevocabile cu privire la nulitatea procurii și a contractului de ipotecă, în sensul art. 20, art. 119 și art. 120 din Constituție, ar trebui să fie luată în considerare pentru revizuirea unei hotărâri judecătorești anterioare, care a fost emisă în baza acestor acte juridice nule. Limitarea instituită în art. 449 lit a) CPC – doar la sentințele penale irevocabile, **crează impedimente nejustificate și neproporționale, care afectează substanța dreptului la accesul efectiv la justiție și respectarea principiului preeminenței dreptului.**

Astfel, întrucât examinarea constituționalității legilor ține de competența exclusivă a Curții Constituționale, înaintez prezenta excepție de neconstituționalitate, conform art. 121 din Codul de Procedură Civilă.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă la instanța de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

C. Obiectul sesizării³

Prin prezenta sesizare se pune în discuție prezența unei omisiuni legislative în contextul exercitării căilor extraordinare de atac pentru a asigura respectarea principiului puterii lucrului judecat în materie civilă.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut, că omisiunea legislativă poate constitui obiect de examinare a Curții Constituționale dacă prin aceasta este afectat un drept fundamental (a se vedea: Hotărârea CC nr. 17 din 19.05.2016, § 71; Decizia CC nr. 28 din 12.03.2020, § 24; Decizia CC nr. 123 din 22.10.2020, §26; Decizia CC nr. 16 din 29.12.2020, §23).

Cu alte cuvinte, *dacă Curtea constată, la etapa admisibilității, că prevederile contestate conțin vreo omisiune legislativă care provoacă o ingerință într-un drept garantat de Constituție, atunci ea trebuie să declare admisibilă sesizarea și să o examineze în fond. În același timp, Curtea Constituțională are posibilitatea să intervină, la sesizare, și să constate printr-o hotărâre, „în ce măsură” textul respectiv este neconstituțional, în aceste cazuri, textul de lege controlat nu se înlătură din legislație ci se aplică în sensul stabilit de Curtea Constituțională.*

După această clarificare, consider că **în măsură în care prevederile art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din Codul de Procedură Civilă limitează posibilitatea inițierii revizuirii doar în baza unei sentințe penale irevocabile, omițând reglementare posibilității revizuirii în baza oricăror hotărâri sau decizii (inclusiv civile sau administrative) irevocabile a instanței judecătorești, care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, sunt afectate mai multe drepturi garantate de Constituție.**

În concret, această situație poate conduce, pe cale de consecință, la efectuarea mai multor acțiuni intruzive în drepturile fundamentale ale persoanei, precum dreptul la accesul efectiv la justiție (art. 20), dreptul la folosirea căilor de atac (art. 119), dreptul la respectarea caracterului obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive (art. 120) - iar ingerința admisă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă fiind contrară garanțiilor art. 54 din Constituție.

Prin urmare, solicit Înaltei Curți exercitarea controlului constituționalității prevederilor art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din Codul de Procedură Civilă, prin prisma art. 20, art. 119 și art. 120, coroborate cu art. 54 din Constituție, *în măsură în care prevederile supuse controlului constituționalității se limitează doar la o sentință penală irevocabilă și nu prevăd posibilitatea revizuirii în baza existenței oricărei hotărâri sau decizii (inclusiv civile sau administrative) irevocabile a instanței judecătorești, care are importanță pentru soluționarea justă a cauzei.*

Redacția actuală a normelor contestate este următoare:

„Articolul 449. Temeiurile declarării revizuirii
Revizuirea se declară în cazul în care:

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu cauza care se judecă;"

Articolul 450. Termenele de depunere a cererii de revizuire și calculul acestora

Cererea de revizuire se depune:

a) în termen de 3 luni din ziua în care sentința penală a devenit irevocabilă –în cazul prevăzut la art. 449 lit. a);"

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Consider că normele contestate generează o ingerință în exercitarea mai multor drepturi fundamentale garantate de Constituție, precum: dreptul la accesul efectiv la justiție (art. 20), dreptul la folosirea căilor de atac (art. 119), dreptul la respectarea caracterului obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive (art. 120) - iar ingerința admisă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, fiind contrară garanțiilor art. 54 din Constituție.

1. Normele contestate sunt contrare art. 20 și art. 119 din Constituție, întrucât stabilesc limitări care afectează substanța dreptului de a exercita o cale extraordinară de atac, lipsind persoana de posibilitatea obținerii unei satisfacții efective în condițiile în care apărarea drepturilor și libertăților sale legitime nu poate fi realizată decât prin revizuire.

1.1. Conform prevederilor art. 20 din Constituție,

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

1.2. Garanțiile instituite în art. 20 din Constituție sunt indisolubil legate de dreptul la folosirea căilor de atac, garantat de art. 119 din Constituție, conform căruia „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de sta competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”

1.3. Cu privire la incidența articolelor sus citate, menționez că acestea își găsesc corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, **dreptul la un proces echitabil, implicând prin urmare altele și dreptul la folosirea căilor de atac trebuie să fie practic și efectiv nu teoretic și iluzoriu.**

1.4. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, că „în cazul în care o cale de atac extraordinară implică automat sau duce la reexaminare cazului, articolul 6 din Convenție se aplică procedurii de „reexaminare” în mod obișnuit” (a se vedea cauza *Bochan v. Ukraine* (2015), § 46).

1.5. Prin urmare, exigența articolului 6 § 1 din Convenție, potrivit căreia cauzele trebuie examinate în mod echitabil, trebuie înțeleasă inclusiv prin prisma asigurării respectării principiilor fundamentale ale procesului judiciar, și anume **a principiului asigurării accesului la instanță, principiul contradictorialității și a principiului egalității armelor.**

1.6. În acest sens, cu referire la folosirea căilor de atac extraordinare, Curtea Europeană a statuat: „Competențele instanțelor superioare de a anula și modifica hotărârile judecătorești obligatorii și executorii ar trebui să

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

exercitate în scopul remedierii viciilor fundamentale. Această competență trebuie exercitată astfel încât să se realizeze, în măsura maximă posibilă, un echilibru echitabil între interesele unei persoane și necesitatea de a asigura eficiența sistemului de justiție”(a se vedea cauza COMPCAR, s.r.o. împotriva Slovaciei, cererea nr. 25132/13, Hotărârea din 09.06.2015, § 63)

- 1.7. În acest sens, conchid că **existența unei lacune legislative, care omite să reglementeze posibilitatea revizuirii unei hotărâri judecătorești în baza unor fapte constatate printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă cu caracter civil, care demonstrează unui viciu fundamental al hotărârii judecătorești contestate prin revizuire, contravine garanțiilor instituite de CEDO privind procesul echitabil. Asemenea situație trebuie să fie apreciată drept **îngrădirea dreptului la accesul la justiție, afectând substanțial acestui drept. Or, în cazul dat, apărarea drepturilor și libertăților legitime încălcate printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă afectată de un viciu fundamental, nu poate fi realizată decât prin revizuire.****
- 1.8. Articolul 20 din Constituție asigură principiul accesului liber la justiție, principiul care este materializat și transpus în normele procesuale care guvernează aplicabilitatea acestuia. În acest sens, prin prisma prevederilor art. 5 din Codul de procedură civilă (în continuare – CPC), **orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. Nici unei persoane nu i se poate refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.**
- 1.9. Astfel, consider, că odată ce legislația procesuală civilă instituie o asemenea garanție pentru a asigura accesul efectiv la justiție, orice omisiune de a reglementa posibilitatea remedierii unui viciu grav al procedurii civile trebuie să fie abordată în lumina obligației pozitive ale statului de a remedia lacunele existente pentru a asigura oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
2. **Normele contestate sunt contrare art. 120 din Constituție, întrucât creează premise pentru existența a două hotărâri judecătorești irevocabile contradictorii, afectând puterea lucrului judecat.**
- 2.1. În jurisprudența sa privind aplicarea art. 120 din Constituție, Curtea Constituțională a reținut, că potrivit articolului 120 din Constituție, este **obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive. Caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești se exprimă prin obligativitatea executării acestora.** Curtea a notat în hotărârile anterioare că, potrivit articolului 14 din Codul de procedură civilă, **hotărârea judecătorească reprezintă actul de dispoziție al instanței judecătorești, prin care se soluționează fondul cauzei, și anume prin obținerea puterii de lucru judecat**

hotărârile judecătorești definitive capătă semnificația de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor ocrotite de lege (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 11.06.2013, § 54).

- 2.2. Curtea Europeană s-a pronunțat în jurisprudența sa și sub aspectul obligativității hotărârii judecătorești, statuând că **„dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin.1 din Convenție ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul articolului 6”** (a se vedea: *SC Ruxandra Trading contra României, Hornsby contra Greciei*).
- 2.3. În context, articolul 16 din Codul de procedură civilă stabilește, că **„hotărârile judecătorești sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice [n.a. inclusiv și pentru instanțele de judecată], asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești atrage răspunderea prevăzută de legislație.”**
- 2.4. Ținând cont de considerentele sus enunțate, menționez că prevederile contestate prin excepția de neconstituționalitate nu asigură caracterul efectiv hotărârilor judecătorești irevocabile în materie civilă. Or, în contextul în care art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din CPC nu permite revizuirea unei hotărâri judecătorești irevocabile în temeiul unei alte hotărâri judecătorești irevocabile în materie civilă, care ar avea o importanță pentru soluționarea justă a cauzei și remedierea unui viciu fundamental, conchid că garanțiile privind respectarea lucrului judecat sunt lipsite de efectivitate și au devenit iluzorii. Astfel, **normele contestate au generat situația în care există două hotărâri judecătorești irevocabile contradictorii în materie civilă, care aduc atingere gravă certitudinii raporturilor juridice civile și și afectează ordinea de drept.**
- 2.5. În acest context, sunt relevante raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului în legătură cu problema reexaminării unor hotărâri judecătorești irevocabile, care a statuat: **„Competențele instanțelor superioare de a anula sau modifica hotărârile judecătorești obligatorii și executorii ar trebui să fie exercitate în scopul remedierii unor vicii fundamentale ale procedurii”** (a se vedea cauza *Şamat împotriva Turciei*, cererea nr. 29115/07, Hotărârea din 21.01.2020, § 54). Astfel, Curtea Europeană a acceptat că **„o hotărâre definitivă poate fi pusă în discuție numai atunci când acest lucru este necesar de împrerjări cu un caracter substanțial și convingător, cum ar fi o eroare judiciară”** (a se vedea: cauza *Ryabykh împotriva Rusiei*, 2003, § 52; cauza *Vardanyan și Nanushyan v. Armenia*, 2016, § 70)
- 2.6. Astfel, pentru a oferi unei hotărâri judecătorești irevocabile puterea lucrului judecat, **legislația națională trebuie să evite la maxim existența unor limitări nejustificate în acțiunile ce urmează a fi întreprinse în vederea punerii în aplicare a hotărârii judecătorești irevocabile, astfel încât hotărârea judecătorească respectivă să nu devină una iluzorie și irealizabilă.**

2.7. În special atunci, când legislația națională generează situații în care este posibilă existența unor hotărâri judecătorești irevocabile contradictorii în materie civilă, aducând atingere gravă certitudinii raporturilor juridice civile și și afectând ordinea de drept, **raționamentul respectării securității raporturilor juridice implică necesitatea reglementării posibilității de redeschidere a unor proceduri în vederea eliminării unor vicii fundamentale ale procedurii.**

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

Din conținutul articolului 54 alin. (2) din Constituție rezultă că ingerințele într-un drept fundamental trebuie să urmărească realizarea unuia sau mai multor din următoarele scopuri legitime:

- asigurarea securității naționale
- asigurarea integrității teritoriale
- bunăstarea economică a țării
- asigurarea ordinii publice
- prevenirea tulburărilor în masă și infracțiunilor
- protejarea drepturilor, libertăților și demnității altor persoane
- împiedicarea divulgării informațiilor confidentiale
- garantarea autorității și imparțialității justiției

Raportând normele contestate la prevederile art. 54 din Constituție, conchid că **limitările stabilite prin normele contestate nu vin în protejarea unui interes public general** în sensul art.54 alin.(2) din Constituție.

Sub acest aspect, nu există nicio rațiune pentru a permite limitarea revizuirii hotărârilor judecătorești doar în baza sentințelor irevocabile penale. Dimpotrivă, limitările instituite prin art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din Codul de Procedură Civilă aduc atingere gravă certitudinii raporturilor juridice civile și și afectează ordinea de drept, generând existența hotărârilor judecătorești irevocabile contradictorii în materie civilă și neglijarea puterii lucrului judecat.

Așadar, conchid că nu există vreun scop special care ar putea fi subsumat scopurilor legitime generale prevăzute de articolul 54 alin. (2) din Constituție, în vederea justificării limitării revizuirii hotărârilor judecătorești doar în baza sentințelor irevocabile penale.

Această constatare scutește Curtea să treacă la următoarea etapă a testului de proporționalitate.

Generalizând cele menționate supra, **solicit Curții Constituționale să constate că prevederile art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din Codul de Procedură Civilă sunt constituționale în măsura în care prevăd posibilitatea revizuirii în baza existenței oricărei hotărâri judecătorești irevocabile, care are importanță pentru soluționarea justă a cauzei.**

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerința și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁶

----- Copie aducute a mandatului
Avocatului Alexandru Ceban

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau de cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, stud drept comparat), pe care le va anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷

Subsemnata Cebotari Vera declar pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, pentru ce semnez. /

Subsemnata Borgan Alla, acționară
în baza Autorizației nr. 322, confirm că
conținutul prezentei sesizări pentru d-na
Vera Cebotari de mine a fost comunicat
în limbajul semnelor, care a fost acceptat
de ea, pentru ce mă semnez

⁷ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

ÎNCHEIERE

22 martie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:

Președintele ședinței, judecător
Grefier

Holban Vladislav
Lisu Serghei

Cu participarea interpretului:

Bargan Vladislav

examinând în ședință publică chestiunea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă intentată la cererea de revizuire depusă de Cebotari Vera împotriva lui Isac Oleg și Cebotari Maxim privind revizuirea Hotărîrii Judecătoria Botanica mun. Chișinău nr. 2-1809/14 din data de 29 octombrie 2014,

c o n s t a t ă :

La data de 08 aprilie 2022 Cebotari Vera a depus cererea de revizuire împotriva Isac Oleg și Cebotari Maxim privind revizuirea Hotărîrii Judecătoria Botanica mun. Chișinău nr. 2-1809/14 din data de 29 octombrie 2014.

Concomitent cu depunerea cererii de revizuire revizuenta a depus o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, solicitând sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității prevederilor art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din codul de procedură civilă.

În ședința de judecată, revizuenta, avocatul acesteia și intimatul Cebotari Maxim au solicitat admiterea în sensul formulat a cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În ședința de judecată, intimatul Cebotari Maxim nu s-a prezentat dovada înștiințării legale a acestuia la acest moment nu este.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea reclamantului, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.12¹ alin.(1) Cod de procedură civilă, *în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.*

În conformitate cu art.12¹ alin.(2) Cod de procedură civilă, *la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu*

Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

În conformitate cu art.135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Având în vedere că, cererea revizuienței corespunde prevederilor art.12¹ alin.(2) Cod de procedură civilă, instanța de judecată concluzionează necesitatea admiterii cererii înaintată privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în vederea verificării constituționalității prevederilor art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din codul de procedură civilă, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale a Republicii Moldova.

În conformitate cu art.12¹, art.269-270 codul de procedură civilă, instanța de judecată

d i s p u n e:

Se admite cererea revizuienței Cebotari Vera.

Se ridică excepția de neconstituționalitate în vederea verificării constituționalității prevederilor art. 449 lit. a) și art. 450 lit. a) din codul de procedură civilă.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător

Holban Vladislav

